

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Olgy Stránské a soudců JUDr. Milana Podhrázkého a Mgr. Jitky Zavřelové ve věci žalobce: **Mgr. PhDr. R. V.**, nar. x, bytem x, zastoupený JUDr. Josefem Kopřivou, advokátem se sídlem Vodičkova 709/33, 110 00 Praha 1, proti žalovanému: **Krajské ředitelství Středočeského kraje Policie ČR**, se sídlem Na Baních 1535, 156 00 Praha 5, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 11. 9. 2014, č. j. KRPS-266011-41/ČJ-2014-0100KR-PK, o uložení kázeňského trestu,

t a k t o :

- I. Rozhodnutí žalovaného ze dne 11. 9. 2014, č. j. KRPS-266011-41/ČJ-2014-0100KR-PK a rozhodnutí vedoucího Územního odboru Praha venkov - Jih č. 60/2014 ze dne 7. 8. 2014, **se zrušují** a věc se **vrací žalovanému k dalšímu řízení.**
- II. Žalovaný **je povinen** zaplatit žalobci do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku na náhradě nákladů řízení částku **11.228,- Kč**, a to k rukám jeho právního zástupce, JUDr. Josefa Kopřivy, advokáta.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se domáhal zrušení výše označeného rozhodnutí žalovaného, kterým bylo zamítnuto jeho odvolání a potvrzeno rozhodnutí vedoucího Územního odboru Praha venkov - Jih (dále jen „služební funkcionář“) ze dne 7. 8. 2014, č. 60/2014, kterým byl žalobce podle ustanovení § 50 odst. 1 zákona č. 361/2003 Sb., o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „služební zákon“), uznán vinným ze spáchání kázeňského přestupku a podle ustanovení § 51 odst. 1 písm. b) téhož zákona mu byl uložen kázeňský trest snížení základního tarifu o 15 % na dobu 1 měsíce.

Žalobce namítl, že rozhodnutí o uložení kázeňského trestu bylo uloženo po marném uplynutí dvouměsíční subjektivní i roční objektivní lhůty stanovené v ustanovení § 186 odst. 9 služebního zákona. Vedle toho rovněž namítl věcnou nesprávnost napadeného rozhodnutí a některá pochybení služebního funkcionáře a navrhl, aby soud napadené rozhodnutí žalovaného zrušil.

Žalovaný ve svém vyjádření předně uvedl, že služební funkcionář s kázeňskou a personální pravomocí se o žalobcově jednání, které má znaky kázeňského přestupku, dověděl dne 24. 06. 2014. Řízení o podezření ze spáchání kázeňského přestupku bylo se žalobcem zahájeno dne 28. července 2014, dne 05. 08. 2014 bylo jednání, které má znaky kázeňského přestupku, se žalobcem projednáno v ústním řízení a rozhodnutí č. 60/2014 ze dne 07. 08. 2014, kterým byl žalobce uznán vinným ze spáchání kázeňského přestupku, bylo dne 07. 08. 2014 doručeno právnímu zástupci (zmocněnci), čímž došlo k zachování dvouměsíční subjektivní lhůty.

K otázce roční objektivní lhůty pak uvedl, že žalobce se jednání, které má znaky přestupku, dopustil 12. 9. 2013, dne 07. 08. 2014 bylo právnímu zástupci žalobce doručeno rozhodnutí č. 60/2014 ze dne 07. 08. 2014. Proti uvedenému rozhodnutí se žalobce odvolal a rozhodnutím žalovaného č. j. KRPS-266011-41/ČJ-2014-0100KR-PK ze dne 11. září 2014, bylo toto odvolání zamítnuto a rozhodnutí služebního funkcionáře potvrzeno. Rozhodnutí žalovaného pak bylo do datové schránky právního zástupce dodáno dne 12. 09. 2014 v 10 hodin 38 minut a 28 vteřin, čímž došlo k zachování roční objektivní lhůty.

Žalovaný dále odmítl argumenty žalobce zpochybňující průběh kázeňského řízení a věcnou správnost napadeného rozhodnutí a navrhl zamítnutí žaloby.

Ze správního spisu zjistil soud následující skutečnosti:

Dne 7. 8. 2011 vydal služební funkcionář rozhodnutí č. 60/2014, kterým byl žalobce uznán vinným ze spáchání kázeňského přestupku porušením základních povinností příslušníka podle ustanovení § 45 odst. 1 písm. a) služebního zákona, neboť porušil služební kázeň podle ustanovení § 46 odst. 1 služebního zákona, spočívající v nestranném, řádném a svědomitém plnění služebních povinností příslušníka, které pro něj vyplývají z právních předpisů, služebních předpisů a rozkazů, neboť dne 12. 9. 2013 v době mezi 7:45 hod. a 7:56 hod. v budově obvodního oddělení policie x jako zástupce vedoucího tohoto útvaru vytvořil úřední záznam o podání vysvětlení pod č. j. KRPS-304538-2/PŘ-2013-V., ve kterém uvedl nekorektní údaje a který nechal podepsat v té době svému podřízenému pprap. J. K., čímž vznikla písemnost, na jejímž základě bylo rozhodováno ve věci návrhového přestupku pprap. P. Š., v té době rovněž jeho podřízeného; svým úmyslným jednáním ve smyslu ustanovení § 50 odst. 3 písm. b) služebního zákona tak žalobce porušil ustanovení přílohy č. 1 bod 3 písm. d) Rozkazu PP č. 154/2011, o profesní etice Policie ČR, a proto mu byl podle ustanovení § 51 odst. 1 písm. b) služebního zákona uložen kázeňský trest snížení základního tarifu o 15% na dobu jednoho měsíce.

Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce odvolání, které žalovaný napadeným rozhodnutím zamítl a rozhodnutí služebního funkcionáře potvrdil. Napadené rozhodnutí bylo dodáno do datové schránky zmocněnce žalobce dne 12. 9. 2014 v 10 hodin 38 minut a 28 vteřin, přičemž k doručení napadeného rozhodnutí došlo dne 15. 9. 2014 v 10 hodin 10 minut a 26 vteřin přihlášením se oprávněné osoby do datové schránky.

Soud přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích uplatněných žalobních bodů [§ 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „s. ř. s.“)]. Při přezkoumání rozhodnutí soud vyšel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.). Dospěl přitom k závěru, že žaloba je důvodná.

Soud se nejprve zabýval námitkou žalobce ohledně uplynutí roční objektivní prekluzivní lhůty a této námitce přisvědčil. Podle ustanovení § 186 odst. 9 služebního zákona *„Kázeňský trest za kázeňský přestupek lze uložit nejpozději do 2 měsíců ode dne, kdy se služební funkcionář dozvěděl o jednání, které má znaky kázeňského přestupku, a nejpozději do 1 roku ode dne, kdy ke spáchání kázeňského přestupku došlo. Kázeňský trest za jednání, které má znaky přestupku, lze uložit nejpozději do 1 roku ode dne, kdy došlo ke spáchání přestupku. Do běhu těchto lhůt se nezapočítává doba, po kterou se pro tentýž skutek vedlo trestní řízení“*. K tomu soud dodává, že podle konstantní judikatury správního soudnictví (např. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 12. 2005, č. j. 3 As 57/2004-39, ze dne 25. 1. 2007, č. j. 6 As 56/2004-68, ze dne 23. 4. 2010, č. j. 5 As 10/2010-75) je okamžikem uložení trestu nutno chápat teprve skutečný, materiální zásah do právní sféry porušitele práva, který nastává až nabytím právní moci příslušného rozhodnutí. Teprve materiální právní mocí je totiž dotčena delikventova právní sféra, neboť tímto okamžikem mu vznikne povinnost podrobit se příslušnému rozhodnutí (srovnej rozsudek NSS ze dne 14. 4. 2011, č. j. 3 Ads 48/2011-94). V projednávané věci bylo ze správního spisu zjištěno, že žalobce se měl dopustit kázeňského přestupku dne 12. 9. 2013. Posledním dnem pro uložení kázeňského trestu tak byl v souladu s ustanovením § 40 odst. 1 písm. b) zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, ve znění pozdějších předpisů, den 12. 9. 2014. Napadené rozhodnutí však bylo žalobci doručeno (a tím i nabylo právní moci) až dne 15. 9. 2014, tedy po uplynutí roční prekluzivní lhůty podle ustanovení § 186 odst. 9 služebního zákona. Na výše řečeném nemůže nic změnit ani argumentace žalovaného, že k dodání napadeného rozhodnutí do datové schránky zmocněnce žalobce došlo dne 12. 9. 2014 (tedy poslední den lhůty), jelikož, jak bylo řečeno výše, pro posouzení zachování lhůty je rozhodným okamžikem nabytí právní moci, k němuž došlo až doručením žalobci dne 15. 9. 2014 v souladu s ustanovením § 17 odst. 3 zákona č. 300/2008 Sb. o elektronických úkonech a autorizované konverzi dokumentů, ve znění pozdějších předpisů, podle kterého *„Dokument, který byl dodán do datové schránky, je doručen okamžikem, kdy se do datové schránky přihlásí osoba, která má s ohledem na rozsah svého oprávnění přístup k dodanému dokumentu“*. Soud tak shrnuje, že kázeňský trest byl žalobci uložen po uplynutí zákonné lhůty a je proto nezákonný.

Jelikož soud dospěl k závěru, že napadené rozhodnutí bylo vydáno po uplynutí roční objektivní prekluzivní lhůty, nezabýval se již otázkou zachování dvouměsíční prekluzivní lhůty subjektivní. Soud se nezabýval ani žalobními námitkami zpochybňujícími věcnou správnost napadeného rozhodnutí či upozorňujícími na procesní pochybení v řízení, které jeho vydání předcházelo, jelikož tyto otázky nejsou vzhledem k závěru o uplynutí prekluzivní lhůty k vydání napadeného rozhodnutí pro posouzení věci relevantní.

Z výše uvedených důvodů dospěl soud k závěru, že žaloba je důvodná a napadené rozhodnutí zrušil [§ 78 odst. 1 s. ř. s.]. Vzhledem k tomu, že v důsledku uplynutí roční prekluzivní lhůty se nezákonným stalo i rozhodnutí služebního funkcionáře, postupoval soud podle § 78 odst. 3 s. ř. s. a zrušil i toto rozhodnutí a vrátil věc žalovanému k dalšímu řízení (§ 78 odst. 4 s. ř. s.). V dalším řízení bude na žalovaném, aby věc opětovně posoudil

v souladu se závěry soudu (§ 78 odst. 5 s. ř. s.). Ve věci rozhodoval soud bez jednání, jelikož účastníci s takovým postupem vyslovili souhlas podle ustanovení § 51 odst. 1 s. ř. s.

O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle ustanovení § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalovaný nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť ve věci neměl úspěch. Žalobci, který byl ve věci úspěšný, přiznal soud náhradu nákladů řízení v celkové částce 11.228,- Kč. Tato částka sestává z odměny advokáta ve výši 6.200,- Kč za dva úkony právní služby po 3.100,- Kč [převzetí a příprava zastoupení a sepsání žaloby – § 7, § 9 odst. 4 písm. d) a § 11 odst. 1 písm. a) a d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), ve znění pozdějších předpisů], ze dvou paušálních částek jako náhrady hotových výdajů po 300 Kč podle § 13 odst. 3 téže vyhlášky, vše zvýšeno o částku 1.428,- Kč odpovídající 21 % DPH z předchozích částek a z částky 3.000,- Kč představující zaplacený soudní poplatek za podání žaloby.

Poučení : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 9. března 2016

Olga Stránská, v. r.
předsedkyně senátu

Za správnost:
Božena Kouřimová